

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 9Co/228/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4214206564
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Marčeková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2015:4214206564.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s. r. o. so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, zast. TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o. so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, proti odporcovi: O. X., nar. XX. XX. XXXX, bytom T. XXX, N. E., zastúpený JUDr. Milanom Bányim, advokátom so sídlom Veľký Meder, Nám. Bélu Bartóka 5, o zaplatenie 1.411,12 eura s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Komárno zo dňa 2. decembra 2014 č. k. 5C/37/2014-84, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti, týkajúcej sa náhrady trov konania m e n í tak, že navrhovateľ je povinný zaplatiť odporcovi náhradu trov konania pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia vo výške 309,85 eura na účet právneho zástupcu odporcu JUDr. Milana Bányiho, Bélu Bartóka 5, Veľký Meder do 3 dní po právoplatnosti tohto rozsudku.

Navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého návrh navrhovateľa zamietol a navrhovateľovi uložil povinnosť zaplatiť náhradu trov konania odporcu a to jeho právnomu zástupcovi advokátovi JUDr. Milanovi Bányimu, Nám. Bélu Bartóka 5, 932 01 Veľký Meder titulom trov právneho zastupovania sumu 334,78 eura do 3 dní po právoplatnosti tohto rozsudku. Rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § 2 písm. a) b), § 3 ods. 1, 2 zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, § 5b zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, § 52 ods. 1, 2, § 53 ods. 1, 5, § 100 ods. 1, 2, § 101, § 488 a § 489 Občianskeho zákonníka, § 1 ods. 2, § 4 ods. 2 zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a mal za preukázané, že v danom prípade medzi účastníkmi došlo k platne uzatvorenému záväzkovému právnomu vzťahu medzi pôvodným veriteľom a odporcom založenom na zmluve o pôžičke. Jedná sa o spotrebiteľský úver, ktorý spadá pod režim Zákona o spotrebiteľských úveroch v spojitosti so spotrebiteľskými zmluvami obsiahnutými v Občianskom zákonníku. Navrhovateľom predložená listina tvoriaca základ žalobného nároku - zmluva o spotrebiteľskom úvere poskytnutá formou používania pôžičkovej karty však nemá zákonom požadované náležitosti platného záväzkovo právneho vzťahu v súlade s vyššie citovanými ustanoveniami Zákona o spotrebiteľských úveroch účinného ku dňu podpísania uvedeného záväzkovo právneho vzťahu. Z predloženej listiny nevyplýva výška poskytnutých finančných prostriedkov, počet splátok, výška splátok, ani ročná percentuálna miera nákladov. Z uvedeného dôvodu sa považuje spotrebiteľský úver za bezúročný a bez poplatkov. Z listinných dôkazov predložených navrhovateľom právny predchodca navrhovateľa odporcovi celkovo poskytol finančné plnenie vo výške 2.357,17 eura. Zo strany odporcu ako spotrebiteľa za účelom splatenia poskytnutých úverových prostriedkov bolo celkovo v priebehu rokov 2004 až 2011 zaplatených 3.418,70 eura. Z uvedeného vyplýva, že nárok navrhovateľa na zaplatenie žalovanej sumy titulom nedoplatku poskytnutých úverových prostriedkov je nedôvodný, preto návrh navrhovateľa zamietol. V závere súd poznamenal, že vzhľadom na vznesenú námietku premlčania zo strany odporcu, že v predmetnom prípade nárok navrhovateľa by bol i premlčaný. V danom prípade posledná splátka vykonaná odporcom bola uskutočnená dňa 18. 03.

2011. Z uvedeného dôvodu nasledujúcim dňom by navrhovateľ, resp. jeho právny predchodca mal právo uplatniť si nárok titulom nedoplatku na súde. Napriek tejto skutočnosti žalobný nárok na súd navrhovateľ podal dňa 04. 04. 2014, teda po uplynutí všeobecnej trojročnej premlčacej lehoty. O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 OSP na princípe úspešnosti. Súd úspešnému účastníkovi - odporcovi priznal jeho náhradu trov konania titulom trov právneho zastupovania za tri úkony právnej služby (prevzatie a príprava, písomné podanie - reakcia na návrh, účasť na pojednávaní 02. 12. 2014) po 79,68 eura, paušálna náhrada 3 x po 8,04 eura v sume 263,16 eura. Náhrada za stratený čas 4 x 13,40 eura, spolu 53,60 eura. Náhrada hotových - cestovných výdavkov dňa 02. 12. 2014 18,02 eura. Trovy právneho zastúpenia odporcu spolu činia 334,78 eura. Vyúčtovanie trov právneho zastúpenia - advokátskej odmeny je v súlade s vyhláškou č. 655/2004 Z. z.

Proti tomuto rozsudku podal navrhovateľ odvolanie v časti výroku o trovách konania, odôvodniac ho tým, že nesúhlasí s hodnotou jedného úkonu právnej služby vo výške 79,68 eura pri sume 1.411,12 eura, ktorá bola predmetom konania. V zmysle uvedeného je hodnota jedného úkonu právnej služby vo výške 71,37 eura bez DPH. Navrhovateľovi bola priznaná náhrada trov právneho zastúpenia za tri úkony právnej služby spolu s režijným paušálom ku každému úkonu, čo je spolu 238,23 eura, a nie 263,16 eura, ako uviedol súd. Z uvedených dôvodov navrhol, aby odvolací súd rozsudok v napadnutej časti zmenil a navrhovateľa zaviazal zaplatiť náhradu trov konania vo výške 309,85 eura.

Krajský súd v Nitre ako odvolací súd preskúmal uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti týkajúcej sa výroku o trovách konania podľa § 212 ods. 1 OSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 OSP) a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutom výroku je potrebné podľa § 220 OSP zmeniť.

Z obsahu spisu vyplýva, že navrhovateľ sa podaným návrhom proti odporcovi domáhal vydania platobného rozkazu, ktorým by mu súd uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 1.411,12 eura s príslušenstvom. Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa návrh navrhovateľa zamietol a o trovách konania rozhodol tak, že navrhovateľovi uložil povinnosť zaplatiť náhradu trov konania odporcu a to jeho právnenému zástupcovi advokátovi JUDr. Milanovi Bányimu, Nám. Bélu Bartóka 5, 932 01 Veľký Meder titulom trov právneho zastupovania sumu 334,78 eura do 3 dní po právoplatnosti tohto rozsudku.

Podľa § 137 OSP trovy konania sú najmä hotové výdavky účastníkov a ich zástupcov včítane súdneho poplatku, ušlý zárobok účastníkov a ich zákonných zástupcov, trovy dôkazov, odmena notára za vykonávané úkony súdneho komisára a jeho hotové výdavky, náhrada výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, odmena správcu dedičstva a jeho hotové výdavky, tlmočné a odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát.

Podľa § 142 ods. 1 OSP účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Všeobecne pre náhradu trov konania v sporovom konaní platí zásada úspechu vo veci, ktorá je doplnená zásadou zavinenia. Zásada úspechu vo veci znamená, že účastník, ktorý mal v sporovom konaní plný úspech, má právo na náhradu všetkých trov konania. Posúdenie účelnosti pritom bude závislé od konkrétnych okolností tej - ktorej veci. Podstatou zásady zavinenia je sankčná náhrada nákladov konania, ktoré by v riadnom priebehu nevznikli, uložená rozhodnutím súdu tomu, kto ich vznik zaviniel alebo sa mu prihodila náhoda, ktorá ich vyvolala. Aj v prípade, ak sú naplnené všetky predpoklady na priznanie náhrady trov konania, ak súd dospeje k záveru, že sú tu dôvody zvláštneho zreteľa, nemusí náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať. Musí však ísť o celkom výnimočné prípady, ktorých výnimočnosť môže spočívať jednak v okolnostiach danej veci alebo v okolnostiach na strane účastníkov konania. Úvaha súdu o tom, či ide o výnimočný prípad a či sú dôvody hodné osobitného zreteľa, musí vychádzať z posúdenia všetkých okolností konkrétnej veci, okolností, ktoré viedli k uplatneniu práva na súde, postoj účastníkov v priebehu konania a pod.

V danej veci nebolo sporné, že odporcovi, úspešnému v konaní, vzniklo právo na náhradu trov konania, a to za tri úkony právnej pomoci - prevzatie veci, písomné podanie na súd a účasť na pojednávaní dňa 02. 12. 2014, avšak v dôsledku odvolania navrhovateľa bola predmetom preskúmania odvolacím súdom výška priznaných trov konania, a to výška hodnoty jedného právneho úkonu.

Podľa § 1 ods. 1 vyhl. č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb vyhláška upravuje spôsob určenia a výšku odmeny, náhrady hotových výdavkov a náhrady za stratu času advokáta za právne služby poskytované klientom na základe dohody alebo ustanovenia na to oprávneným orgánom.

Podľa § 9 ods. 1 základná sadzba tarifnej odmeny sa stanoví podľa tarifnej hodnoty veci alebo druhu veci, alebo práva a podľa počtu úkonov právnej služby, ktoré advokát vo veci vykonal, ak táto vyhláška neustanovuje inak.

Podľa § 10 ods. 1 citovanej vyhlášky, ak nie je ustanovené inak, základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby z tarifnej hodnoty je nad 663,88 eura do 6.638,78 eura 41,49 eura + 9,96 eura za každých aj začatých 331,94 eura prevyšujúcich sumu 663,88 eura.

Podľa § 10 ods. 2 citovanej vyhlášky, ak nie je ustanovené inak, považuje sa za tarifnú hodnotu výška peňažného plnenia alebo cena veci alebo práva, ktorých sa právna služba týka, určená pri začatí poskytovania právnej služby; za cenu práva sa považuje aj hodnota pohľadávky, hodnota záväzku a hodnota veci, o ktorej vlastníctvo sa vedie spor alebo ktorej vydanie je predmetom súdneho sporu.

Podľa § 13a ods. 1 citovanej vyhlášky odmena vo výške základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za tieto úkony právnej služby:

- a) prevzatie a príprava zastúpenia vrátane prvej porady s klientom,
- c) písomné podanie na súd alebo iný orgán alebo protistrane týkajúce sa veci samej,
- d) účasť na konaní pred súdom alebo iným orgánom a na konaní o zmieri, a to za každé začaté dve hodiny bez ohľadu na počet týchto za sebou nadväzujúcich úkonov vykonaných počas dvoch hodín; ak úkon alebo na seba nadväzujúce úkony trvajú viac ako štyri hodiny, patrí odmena za každé dve skončené hodiny,

Podľa § 15 citovanej vyhlášky advokát má popri nároku na odmenu aj nárok

- a) na náhradu hotových výdavkov účelne a preukázateľne vynaložených v súvislosti s poskytovaním právnych služieb, najmä na súdne poplatky a iné poplatky, cestovné a telekomunikačné výdavky a výdavky za znalecké posudky, preklady a odpisy,
- b) na náhradu za stratu času (§ 17).

Podľa § 16 ods. 3 citovanej vyhlášky od klienta možno požadovať na náhradu výdavkov na miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné sumu vo výške jednej stotiny výpočtového základu za každý úkon právnej služby. Túto sumu môže advokát požadovať aj vtedy, ak sa na jej náhrade s klientom osobitne nedohodol.

Podľa § 16 ods. 4 citovanej vyhlášky na výšku náhrady preukázaných cestovných výdavkov sa vzťahujú osobitné predpisy, ak táto vyhláška neustanovuje inak.

Podľa § 17 ods. 1 citovanej vyhlášky pri úkonoch právnej služby vykonávaných v mieste, ktoré nie je sídlom advokáta, za čas strávený cestou do tohto miesta a späť patrí advokátovi náhrada za stratu času vo výške jednej šesťdesiatiny výpočtového základu za každú aj začatú polhodinu.

Podľa § 18 ods. 3 citovanej vyhlášky, ak je advokát platiteľom dane z pridanej hodnoty, zvyšuje sa odmena a náhrady podľa tejto vyhlášky o daň z pridanej hodnoty, ktorú je advokát povinný platiť podľa osobitného predpisu.

Keďže v danej veci bolo predmetom konania zaplatenie sumy 1.411,12 eura, hodnota jedného úkonu právnej služby je podľa § 10 ods. 1 citovanej vyhlášky suma 71,37 eura (41,29 eura + 3 x 9,96 eura, pretože $1.411,12 \text{ eura} - 663,88 \text{ eura} = 747,24 \text{ eura} : 331,94 \text{ eura} = 2,25 \text{ eura}$). Právnomu zástupcovi odporcu preto vzniklo právo na zaplatenie sumy trov právneho zastúpenia podľa § 10 ods. 1, § 13a ods. 1 písm. a) c) d), § 16 ods. 3, 4 a § 17 ods. 1 citovanej vyhlášky za tri úkony právnej pomoci - prevzatie veci, písomné podanie na súd a účasť na pojednávaní dňa 02. 12. 2014 po 71,37 eura, teda 214,11 eura, režijného paušálu 3 x 8,04 eura, teda 24,12 eura, náhrady za stratu času (cesta na pojednávanie dňa 02. 12. 2014) v sume 4 x 13,40 eura, teda 40,20 eura a náhrady hotových cestovných výdavkov na cestu Veľký Meder - Komárno a späť dňa 02. 12. 2014 v sume 18,02 eura ($6,3 \times 1,43 \times 66 \times 0,01 + (0,183 \times 66)$), čo spolu predstavuje sumu 296,45 eura. Keďže odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný (§ 212 ods. 1 OSP), odvolací súd nemohol prekročiť rozsah odvolania navrhovateľa, a preto rozhodnutie súdu prvého stupňa v napadnutej časti týkajúcej sa trov konania podľa § 220 OSP zmenil a navrhovateľa zaviazal zaplatiť odporcovi náhradu trov konania v sume 309,85 eura tak, ako to v odvolaní žiadal navrhovateľ.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 OSP a vzhľadom k úspechu navrhovateľa v odvolacom konaní odvolací súd o trovách konania rozhodol tak, že navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože navrhovateľ ich priznať nežiadal.

Toto rozhodnutie bolo v senáte prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.